

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XXII, бр. 32 (2257)

Велико Търново, вторник, 15 март 1966 г.

Цена 2 стотинки

С ЕДИНОДУШИЕ

В събота приключи първата сесия на Петото Народно събрание. Единодушието, с което то бе избрано в изборите на 27 февруари, намери отражение и на заседанията му. С абсолютното мнозинство и продължителни ръкопляскания народните представители избраха Президиум, Бюро и постоянни комисиони на Народното събрание, единодушно одобриха състава на новото правителство, предложено от преизбрания председател на Министерския съвет Тодор Живков. С голямо внимание те изслушаха кратката реч на другаря Живков, в която ясно и точно се подчертава, че новото правителство на Отечествения фронт ще следва линията на своя предшественик, ще продължи в същото направление своите непрестанни усилия в областта на външната и вътрешната политика. В своята всеотдайност то ще се ръководи от волята и интересите на народа, от волята на Народното събрание като върховен орган на народната власт, от изработената от Осмия партиен конгрес генерална линия за по-нататъшното изграждане на материално-техническата база на социализма, за развитието на социалистическия демократизъм, за постоянното издигане на материалното и културното равнище на народа.

Трудещите се от Великотърновски окръг с жив интерес следиха работата на първата сесия на Петото Народно събрание. Едновременно с това те работят усердно за изпълнение на своите задачи и планове, които са задачи от първата година на Петата петилетка. Те напълно одобряват работата на приключилата първа сесия на Петото Народно събрание и избраните от него органи. Ярък показател за това са техните високи производствени успехи, единството и сплотеността им около героичната Българска комунистическа партия.

УСПЕХ НА ПЕЧАТАРИТЕ

В събота в една от залите на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново, след като посетиха филиалното полиграфическо предприятие „Димитър Найденов“, си дадоха среща ръководители и първенци от двесте полиграфически предприятия в страната — Бургас, Варна, Враца, Велико Търново, Плевен, Русе, Толбухин, Шумен и Ямбол. Каго се съвременно ваваха цяла година, те дойдоха при победителите да отчетат резултатите и да обменят опит.

За резултатите от съвременно ването докладва плановикът на филиалното полиграфическо предприятие във Велико Търново Марин Черкедиев, а директорът Кирило Русанов разказа по какъв начин бяха завоювани успехите, които наредиха великотърновския печатарски колектив на челното място. На въпроса за качеството се спира и началникът на производствения отдел на Полиграфическо управление Недялко Арабаджиев. Той връчи преходното знаме на колектива на великотърновското полиграфическо предприятие „Димитър Найденов“ и му чести първенец.

Между колективите на деветте полиграфически предприятия бе подписан нов договор за дружба и взаимопомощ през 1966 година.

Ив. МАРИНОВ

ЗА РЕНТАБИЛНО ЖИВОТНОВЪДСТВО

През настоящата година ТКЗС и ДЗС в окръга в областта на животновъдството имат задачата да произведат стокова продукция за 28 милиона лева. Това означава да се произведе и продаде на държавата над 43 800 000 литра мляко, 27 300 000 яйца, 9350 тона месо и други животновъдни продукти.

За изпълнение на тази задача кооперативните и държавните земеделски стопанства разполагат с добра материална база. Подобен е породният състав на селскостопанските животни, като почти всички ферми са прочистени от нископродуктивните животни. Наред с това сега се осигуряват повече и по-качествени фуражни смески.

Отчетните данни за 1965 година, обаче, показват, че все още този голям отрасъл на селскостопанското производство в окръга е нерентабилен. В редица стопанства, като Долна Липница, Ресен, Драгомирово, Бяла черква, Караксен и др., кравефермите са губещи, тъй като получената чиста продукция не покрива дори и фонда на работната заплата. Но в други стопанства, като Обединение, Джулюница и др., където стопанските и партийните ръководства имат правилно отношение и полагат добри грижи за укрепване на говедовъдните ферми, те приключват с печалба.

Свиноевдството и птицевъдството в окръга дават по-добри икономически резултати. Свиноевдството в Моравя, Полски Сеновец, Овча могила реализираха немалко чист доход. Но в Горна Студена, Павликени, Долна Орхавица са в загуба. Печеливши птицевъдствени ферми в окръга са в Масларево, Павликени, Козловец.

Незадоволителни са резултатите в овцевъдството. На много места се допуска висока смъртност сред агнетата и овцете и големи материални разходи. Не са малко ръководителите и специалистите, които се мъчат да търсят причините за нерентабилността главно в обективните условия — недостатъчна фуражна база, неподготвени кадри и др. А в същност, в животновъдството съществуват големи възможности, които, ако се използват по-пълно, ще се ликвидират загубите и животновъдните ферми ще се превърнат в печеливши.

Една от основните задачи е най-пълно да се използват производствените възможности на животните на основата на пълноценното хранене и правилното отглеждане. Това ще стане, като се решат проблемите за производството на фуражно зърно и се организира най-пълното използване на фуражните ресурси. За да се осигури максимално участие на сочните зелени храни и пълно балансиране на загубите на смилаем протеин, е необходимо да се пристъпи решително към създаване на сеитбооборъчения за зелен конвейер, главно към говедовъдните ферми. Това може да стане във всяко стопанство, при добро желание и правилно отношение към млечното говедовъдство.

Едно от решаващите условия за рентабилността на животновъдните ферми е изграждането на правилна структура на стада. Данните показват, че все още в редица стопанства на окръга структурата на говедовъдството има екстензивен характер. Съотношението на кравите към говедата е около 30—33 на сто. Това е една от важните причини за ниската ефективност на животновъдството. А в редица страни с развито животновъдство доят на кравите е над 50 на сто, като в Швейцария — 54 на сто, в Италия — 53 на сто, в Чехословакия и ГДР — 50 на сто и пр. Ето защо изменението на структурата на говеждите стада става належащ практически въпрос за стопанствата през 1966 година. В тази връзка много важни са грижите за младите подрастващи разплодни животни, които трябва да притежават високи качества на продуктивност и да са в добро телесно състояние.

Друг момент, който изпъква с голяма острота в животновъдните ферми е повишаването на производителността на труда. Неговото решаване зависи главно от това каква организация ще се изгради във фермите и до каква степен ще се механизират процесите. В днешния брой на вестника поместваме опита на Свердловска област в Съветския съюз за преминаване на двусменна работа във фермите. Преимуществата на тази организация са безспорни и тя следва да намери приложение във фермите на нашия окръг. В тази насока е нужно управителните съвети и специалистите да разучат задълбочено съветския опит и коренно да променят условията за работа във фермите.

Въпросът за повишаване рентабилността на животновъдните ферми е в ръцете на стопанските и партийните ръководства, в ръцете на специалистите и самите животновъди. В нашия окръг има условия още през тази година по-голямата част от фермите да се превърнат в печеливши.

Новини по Телекса от БТА

В ПОДКРЕПА НА ВЬЕТНАМСКИЯ НАРОД

РИМ, 14 януари (ТАСС). — жена военна база на НАТО. Повече от 20 000 души излязоха вчера в Болоня на демонстрация за мир и свобода на Виетнам. Със знамена и антивоенни лозунги участниците в демонстрацията минаха по централните улици на града. Те бяха приветствувани горещо от жителите на Болоня. Многохилядна протестна демонстрация против американската агресия във Виетнам се състоя вчера също в град Аугуста на остров Сицилия, където е разполо-

жена военна база на НАТО. Участниците в демонстрацията искаха да бъдат ликвидирани чуждите военни бази на територията на Италия, да бъде превърнато Средиземноморието в затамна зона, те искаха също отказ от политиката на „разбиране“, към която се придържа италианското правителство спрямо агресивната политика на Съединените американски щати. Пред базата на НАТО се състоя митинг.

Протестни демонстрации, събра-

ния и митинги се състояха в Рим, Карара, Падуа и други. (БТА)

АРЕСТУВАНИ ИНТЕЛЕКТУАЛЦИ В ИСПАНИЯ

ЛОНДОН, 14 март (БТА). — Агенция Ройтер съобщава от Барселона, че 30 испански интелектуалци са били задържани от полицията за разпит във връзка с участието им в студентската протестна демонстрация, организирана в един капуцински манастир в петък.

Между задържаните интелектуалци били художникът Антонио Тапиес и писателят Хуан Гойтисоло.

Испанските интелектуалци били задържани от полицията заедно с около 400 студенти, които са устроили тридневна протестна седяща стачка.

В няколко реда...

ДЕЛНИ. — Многохилядна протестна на трудните се от Калкута са преминали в мълчание улиците на града, отдавайки почит на загиналите по време на все още продължаващите в щата вълнения, предизвикани от тежкото продължително положение.

ВИЕНА. — Открит е бил традиционният протестен митинг панаир. В него участвуват 30 страни. На панаира широко е представена продукцията на съседните на Австрия социалистически държави.

ТОКИО. — Открито е било съвещанието на представителите на японско-съветския и съветско-японския икономически комитет. Участниците в съвещанието не разглеждат въпроси за по-нататъшното развитие на японско-съветското икономическо сътрудничество, разширяване на търговията и въпроси на научно-техническо сътрудничество.

ЛОНДОН. — Девет политически дейци и бивши министри на Аден са изпратили телеграма до британския министър-председател Харолд Уилсън, с която потвърдят своето „срещноопитно масови арести на мирни аденски граждани, служители и студенти“.

СОФИЯ. — По покана на министъра на външните работи Иван Бачев на 28 април т. г. ще пристигне на официално посещение в НР България министърът на външните работи на Френската република Морис Кюв дьо Мюрвил.

КАЙРО. — Пристигащите в Кайро за откритата се вчера конференция на ръководителите на правителствата на арабските държави правят лекция за печата, с които отхвърлят ислямския пакт.

РИО ДЕ ЖАНЕЙРО. — Около 100 души бяха ранени, един от тях тежко и 53-ма арестувани по време на разпръскания от полицията вълнения по повод на тържествения в унверситета в бразилския град Бело-Оризонт, съобщава вестник „Диарио де нотисиа“. Младените излезли на улиците в града, за да ознаменуват началото на учебната година. Те носели плакати с надписи против повишаването на учебните такси и финансовата политика на администрациите органи в щата.

НАШИЯТ РЕПОРТАЖ

НА 12 МАРТ в старинната сграда на Градския народен съвет във Велико Търново беше официално открит специална зала за бракосъчетания. След словото и прерязване на лентата от предсватбата на изпъкнала на Градския съвет инж. Недялко Калпачиев, в двете светли, с вкус обзаведени помещения навлязоха десетки граждани и гости, дошли по този повод. Инициаторите са членовете на Клуба на атеиста в града и Градският народен съвет.

ИМАШЕ много хора, но за тия двамата този ден, знам, че остане най-паметният, най-светлият. Тя беше в бяла тюлена рокля, с було и венче на главата, с бу-

кет от свежи калии в ръцете. Пристъпваше и смутена, и щастлива. Водеше я кумът. Зад тях вървяха те — кумата и той — в черен костюм, с бяло цветче на ревера, също някак смутено и радостно усмихнат. А пролетният ден като че специално по техния път беше плиснал най-ярките пощоти от слънце и им помахаха с първите разпукнати тълпи на дърветата.

Сватбата беше тръгнала. На групи вървяха родителите на момчето и момичето, неговите приятели по работа — всички работници от часовникарското ателие при ТПК „Метал“ — Велико Търново, нейните приятели — бъдещите медицински сестри, сестринските и от Медицинския техникум в града.

На вратата на празнично осветената зала бяха застанали четири момчета в богати национални костюми. Те извиваха мелодична сватбена народна песен. Величка Дурчева, Мария Кръстева, Йорданка Наумова и Кръстина Велчева — певиците от битовия хор при Образцовото читалище „Искра“, а и тяхната ръководителка Лалка Боянова, скрита в множеството от хора, се вълнуваха. Нади за първи път техните песни звучаха по такъв повод, звучаха, за да направят още по-тържествен най-тържествен миг на тия двама млади хора! Отсега нататък те често ще пеят по сватбите, но... възлението е най-солямо първия път. И четирите ласкаво протяхат ръце към момчето в бяло и го възвешават в първата зала.

„Каква се е сватба вдигнала...“

Пейте те и по стар народен обичай пред голямото огледало за последен път като най-скъпи дружки оправят венчето и булото (на снимката).

„Всече ле, Веске, булко, гиздава...“ — изправят се те и предават булката на младоженеца

„Тихо е, много тихо. Само десетките красиви фенери заливат със светлина залата. Пред бъдещите съпрузи говори секретарката на изпъкнала на Градския народен съ-

вет Невяна Христова. Тя обявява брака на Марин Йорданов Коласкџов и Веселина Тодорова Михова за сключен и им желае много щастие.

Ръката, макар и през ръкавицата, се чувства, че потрепва от възлението. Очите, претплетени с щастие, обгръщат любимия човек. В следващия миг две сплетени ръце, сплетени за цял живот!

И като първи поздрав се разнася тихо и нежно музика.

— Честито! Честито! Атанаска Дойчева приковава вниманието на всички. Тя е колежка на Веселина и сега пред приятелката от училище стои с букет цветя и говори, не — тя декламира собственото си стихотворение, посветено на сватбения ден на Веска и Марин.

Пред младите съпрузи застава Мария Бояджиева — букет цветя и подарък и от комсомолците от ТПК „Метал“, от всички хора в кооперацията.

И припаяките на момчетата в национални носии, и двесте малки шаферки Наталия Райкова и Гаяла Джамбазова, доведени от детската градина, и музиката — всичко е добре организирано. За най-хубавия ден на двамата млади много са мислили и хората от съвета, и членовете на Клуба на атеиста. И в този миг те са тука. Зами-председателят на изпъкнала на Градския

народен съвет Стефан Цонев съброчно приветства младоженците и като на първа брачна двойка, дошла в новата зала, поднася подарък от имени на свята.

И хората от Клуба на атеиста приветствуват Веска и Марин с цветя и подарък. Поднасят ги д-р Йордан Чернев и Георги Митков (на снимката д-р Чернев).

И пак звучни народни песни изпълват залите. Те се смесват с радостните възлени на приятелите и роднини. Между сватбарите се понася бълкичка с ракия, бонбони, ябълки, понасят се възлени: „Горчи-во!“ Започва сватбената веселба. Но новите зали са тесни, за да се извие тук хоро.

— Хайде, вълка! — провиква се някой.

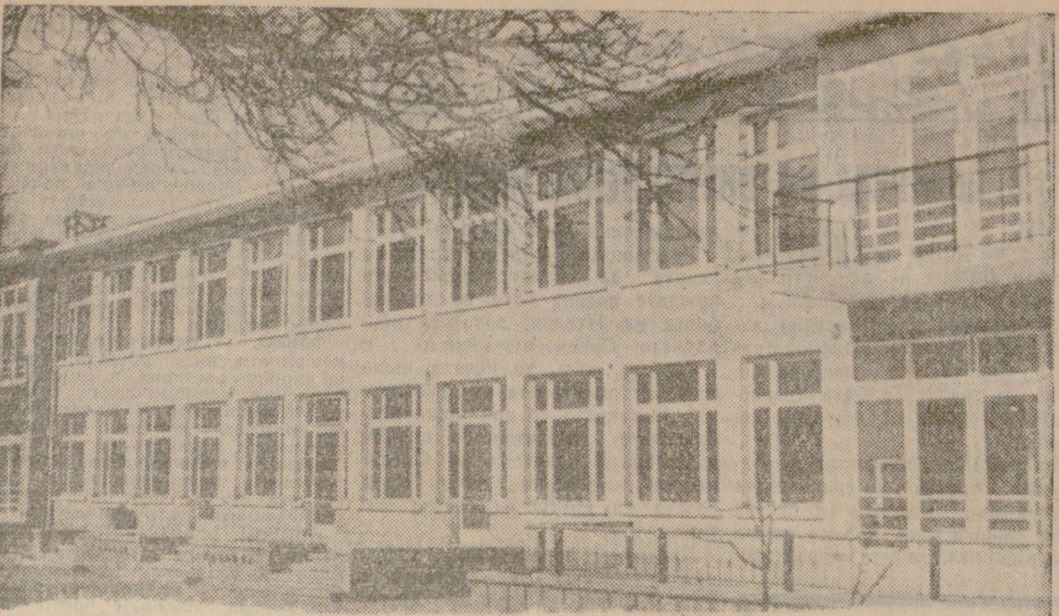
Еква музиката. Свекърът поведжда хорото (на снимката). Как само умее да води той! Люлее се витата лента край борозите и кипириците, сянките кълбе целия град, всички се усмихват и желаят щастие и две ръце, вpletени една в друга, се стискат до болка, два чифта очи се обгръщат с любов.

Това е най-светлият ден на Веска и Марин. От неговата светлина те ще съхранят за цял живот, ще си го спомнят и в трудни минути, и в радост.

Бл. ЙОРДАНОВ

Сн.: Ив. ВОДЕНИЦАРОВ

Наред с новите жилищни и обществени сгради в гр. Лясковец извиси снага и сградата на детската градина. Скоро просторните и слънчеви стаи ще се огласят от най-малките жители на града.

НАШИТЕ БИТОВИ И ТРУДОВИ РИТУАЛИ

ОСВЕН ОТБЕЛЯЗАНИЕТО с червено на календара дни, в живота на всеки човек има светли семейни или други празници. Колко много са събитията от поставянето на работника в завода до неговото напускане: първият работен ден, получаването на първата работна заплата, преминването в по-горен разред, присъждането на звания — ударник на комунистическия труд, най-добър в професията, заминаването на младежи в казармата, пенсионирането на по-възрастни, сключването на граждански брак, раждането на дете на член на колектива и други. На всеки човек му се иска тези моменти от неговия живот да се отбележат така, че да се запомнят за цял живот.

По повод на това и по инициатива на профкомитета в нашия завод ние започнахме да създаваме наши трудови и битови ритуали. Те импулсират, повишават комунистическата съзнателност на новите хора, помагат за сплотяване на колектива, за създаване на любов към предприятието. Ритуалите се развиват под грижите и вниманието на обществените организации, административното ръководство и цялата колектив в завода.

В какво се изразява всичко това?

Поставянето на работа на младия инженер, техник или производственик става при нас тържествено. Няколкото новопостъпили се поканват в кабинета на директора или началника на цеха. Разказва им се накратко историята на завода, създадените вече традиции. Освен това се запознават с основните моменти от работата в завода, с асортимента на радиоприемниците, с участъка в който ще работят, и с изпълнението на плана. Изследват им се основните дисциплинарни и производствени задължения и съответно се поздравяват по случай постъпването им на работ.

В бригадата новопостъпилният работник се представя от бригадир или сменния майстор, като се съобщават и кратки биографични данни. После новият човек пък бива запознат със състава на бригадата, с първенците и активиза на същата. Тържествено се вписва името на новия работник и датата на приемането му в дневника на бригадата. Той полага клетва и дава обещание да работи с всички сили за овладяване на професията, постоянно да се учи от опита на първенците и да предава своя опит на другарите си, да пазят работническата чест, честта на професията, честта на колектива. В тържествената тишина звучи мелодията на любимата песен на бригадата. От този момент новопостъпилният се смята за равноправен член на колектива, приет тържествено и гостоприемно в неговите редове. Пръв подкрепя тази инициатива началникът на монтажния участък Александър Билалов. Той с напътствени думи и благопожелания разпададе пред колектива заповедите на 48 новоприети работници, които след завършване на двумесечен подготовителен курс вече ставаха монтажници, радиолюбители, строители и други производственици в участъка.

Пак в монтажния участък, в бригадата-първенец на завода за последното тримесечие на 1965 г. с ръководител Генка Горчева и бригада „Велентина Терешкова“ с бригадир Мария Колева, гостоприемно бяха посрещнати новопостъпилите другарки. Тържествено вписаха имената им в дневника на бригадите, като под текста ще поставят

РИТУАЛИ

снимките, направени в момента на приемането им.

Примерът беше последван и от участък „Пластмаси“, от всички бригади в участък „Радиочасти“. С руменина от радост и възлание се обляха лицата на новопостъпилите работнички Мария Минкова, Ценка Бочева и Атанаска Стоянова в момента, когато бригадирката Анка Михнева ги представяше пред бъдещите им другарки. С трепет и възлание обещаха да бъдат добри радиолюбители новите работнички от бригадата на Мария Габровска. „Няма да посрамим колектива!“ — бяха думите и на младите работнички от бригадата на Виолета Милева и Дафинка Цонева.

Друг много важен момент е получаването на първата заплата. При нас се практикува така. Дава се от касиера или сменния майстор на работното място пред целия колектив. В кратко слово се изтъква, че новият другар е взел участие в изпълнението на плана на бригадата за месеца, че е положил усилия и старание и като резултат на неговия труд, на труда на цялата бригада той получава първата си заплата. Парите са поставени в луксозен плик с емблемата на завода и красив надпис на името, както и датата на получаване. Другите членове на колектива се обръщат с топли пожелания за все по-големи успехи в труда и живота към своя нов другар. Той се подписва на ведомостта и отговаря на пожеланията.

Преминването на работника в по-горен разред е също възлущащ миг в неговата трудова дейност. Ние установихме заповедта да се връчва от началника на участъка или сменния майстор на работното място пред колектива.

Особено чувство на радост и гордост изпълва всеки, когато колективът го излъчи за ударник, най-добър в професията, ударник на комунистическия труд и т. н. Присъждането на различни почетни звания, както и раздаването на различни материали и други награди, е израз на признателност на труда и усилията на най-добрите. Оповестяването на първенците става пред целия колектив. Пред колектива тържествено се връчват значки, свидетелства или грамотите за удостоение, материалните награди. Имената се вписват в книгата на трудовата слава. Заводският профкомитет изпраща благодарствени писма до семействата на първенците, урежда се поздравя-

телен концерт по заводската радиоуредба, а понякога и по градския радиовъзел. Поставят се снимките им на табла или в алята на първенците. Всяка година в чест на Деня на машиностроителя се провежда традиционна вечер на първенците. Отделно, по цехове и участъци, се организират вечери на трудовата слава, на първенците в учението и труда и други.

Раждането на дете на член от колектива се посреща като голямо събитие. Човек се ражда! Вниманието към родителите, и най-вече към майката, е голямо. Членовете на колектива, където работи тя, отиват с букет от цветя, сладкиши и други подаръци в родния дом, или изпращат по здравителна телеграма до майката там и до семейството в къщи от името на профкомитета или колектива на бригадата. Отиването на питка, или за наименоване на детето се съпровожда с поднасяне на подаръци, а от името на Заводския профкомитет се представя спестовна книжка с минимална вноска от пет лева. Тя ще напомня за цял живот за колектива, в който са работили родителите на детето. Сега малката Красимира, която получи първата спестовна книжка, не разбира още нищо, но затова пък нейната майка Митка Стоянова не може да изкаже радостта си от голямото вимание, с което е удостоена.

Не забравяме и младеженците. С поздравление по заводската радиоуредба, с изпращане на поздравителна телеграма, с колективен подарък от бригадата или участъка вниманието ни не се изчерпва. През 1965 година Заводският профкомитет отделил за най-малко по десет лева за закупуване на подарък на младеженците, а сега замисляме провеждането на вечер на младото семейство, където ще бъдат раздадени различни подаръци, младите даойки отново ще бъдат поздравени и обградени с внимание.

Всяка година младежите от работническия колектив замислят за родната казарма. Нашето внимание към тях се изразява с връчването на малка значка на Велико Търново, която ще краси ревера на войнишката куртка и ще напомня за родния град и любимия завод.

Трудовите и битовите ритуали в нашия завод все повече се развиват и усъвършенствуват. Те помагат за заздравяване на колектива и за повишаване на трудовата му активност, особено сега в дните пред Шестия конгрес на Профсъюза.

Еленка МИТКОВА
председателна на Заводския профкомитет при Радиоавтостроителен завод
— Велико Търново

ДЪРВОДЕЛЧЕТО МИТКО

ИЗМИНА ЕДНА ГОДИНА откакто за последен път кокичето обикчи гърдите ти. Беше 8 март на 1965 година. Ти се раздели завинаги с нас.

И сега отмина 8 март. Миллион детски ръце закичиха майчините гърди с кокиче в знак на благодарност. Само една майка — баба Кина стиска китката кокиче, притиска си до гърдите си гроб и тихо плаче.

Ние си спомняме есента на 1957 година. Доведо те тя Ти прекрочи прага на Общата трудово-производителна кооперация „Станчо Станчев“ в Сушица. Сбодна се мечтата на старата жена — да учи занаята на татко си, да стане дърводелец. Годините ти бяха малко. Едва петнадесет или шест, но остана в кооперацията като ученик в дърводелския отдел. Записаха се дните на труд и умора. Детските мечти и изри се превърнаха в сурова борба с рендот и твърдите дърва. През април 1958 година приехме най-младия член кооператор — тебе, Димитър Атанасов Димитров. Тих и скромен, много работлив, ти расна с ежедневието на колектива, с болките на кооперацията. Вагон от тежки трупи ли ще се разтоварва, ти пръв пожелавахте, дъски ли ще се бичат и извозват, ти също беше пръв. Беше и много решителен — сам се опитваше да крои дъските. Ти бързаше да усвоиш занаята.

На 15 декември 1960 година напусна кооперацията в село

КУЛТУРНИ ОГНИЩА СЪДЪРЖАТЕЛЕН И РАЗНООБРАЗЕН ЖИВОТ

СЪС СВОЯТА богата културна, учебна и възпитателна дейност Профсъюзният дом на културата във Велико Търново влива своите струи в културния живот на старопрестолния град.

В уютните и добре подредени зали работят над 44 състава — школи, кръжоци, курсове, народни университети, художествени самодейни състави и др. с повече от 1400 участника. Ежедневно през залите на дома преминават над 2000 души. С тази разностранна културна дейност, която провежда дъмът, той действително е пламтащо огнище на културния живот в града.

Народните университети все повече и повече въвеждат лекции на слушателите. Незабравими остават лекциите на доц. Л. Белмустаков по история на изкуствата, на проф. Пеню Русев, Слава Митова и Стефка Попова по литература, на Пенчо Стоянов, Лилияна Манкова и Иван Начев по музика, на Никола Даскалов и Стойко Сидеров по етика и естетика. Приятните часове, прекарани в университетите по музика и литература, история на изкуствата и др., се дължат на културните мероприятия, като рецитали, вечери на поезията, илюстриране на музикални произведения, посещения на концерти и др.

За духовното и естетическото обогатяване допринасят и школите, кръжоците, курсовете. Техният брой надхвърля 20 с повече от 350 участника — по изобразително изкуство, художествено слово, фотолюбителство, школа за естрадни изпълнители, за класически балет, по топография и ориентирание, курсове за изучаване на френски, немски, руски език и др.

Приятно впечатление прави всичко — и сериозните занимания, и задълбочената работа. Твърде резултатна форма за политическото и идейното издигане на трудещите се оказва кинолекторията. Практика на дома е ежесмесно да се провеждат по 4 кинолектории с опрделена тематика — педагогическа, атеистична, политическа и пионерска. За лектори се ползват специалисти — педагози, лекари, инженери, организационни работници, които с умелост си спечелват слушателите. Едновременно с кинолекторията се провеждат и много други масови прояви, като четування на бележити дати,

вечери на поети и писатели, срещи, читателски конференции, рецитали.

Клубовете на атеиста, на жената и на младия читател също провеждат интересни мероприятия. Чрез клуба на атеиста се организира вечер на въпросите и отговорите, естрадно-сатирична вечер. 4 изложби, над 150 беседи и др. Клубът на жената провежда курс по кулинарно изкуство, кройчество и лечебна козметика. Клубът на младия читател разглежда творчеството на Пеню Пенев.

Значителен дял в дейността на дома се пада и на сектора за работа с децата. В школите и кръжоците, в курсовете, пионерската самодейност участвуват над 650 деца. Интересно

преминават вечерите на българската народна приказка. При активно участие се провеждат курсът-рецитал из творчеството на Асен Босев, Асен Разверников, Младен Исаев. Особено интересна беше играта „Незайко изучава природата“. Добре бяха уредени и вечерите на смеха, битовата и карнавалната вечер, тези на физиката, математиката и географията.

В работата на дома особено място е отредено на художествената самодейност. Ние имаме 8 самодейни състава. От тях не може да не се посочи танцовият състав — носител на златен медал и лауреат на Втория републикански фестивал.

Над 70 младежи и девойки участвуват в народното танцово изкуство и радват многобройните зрители от окръга. С радост се посреща и мандолинният състав.

В сградата на дома се роли и общоградският пионерски хор, в който участвуват над 140 деца. При добри условия развива своята дейност и естрадния музикален състав. Макар и млад, оживена дейност разни и театралният състав, посетил вече десетки селища.

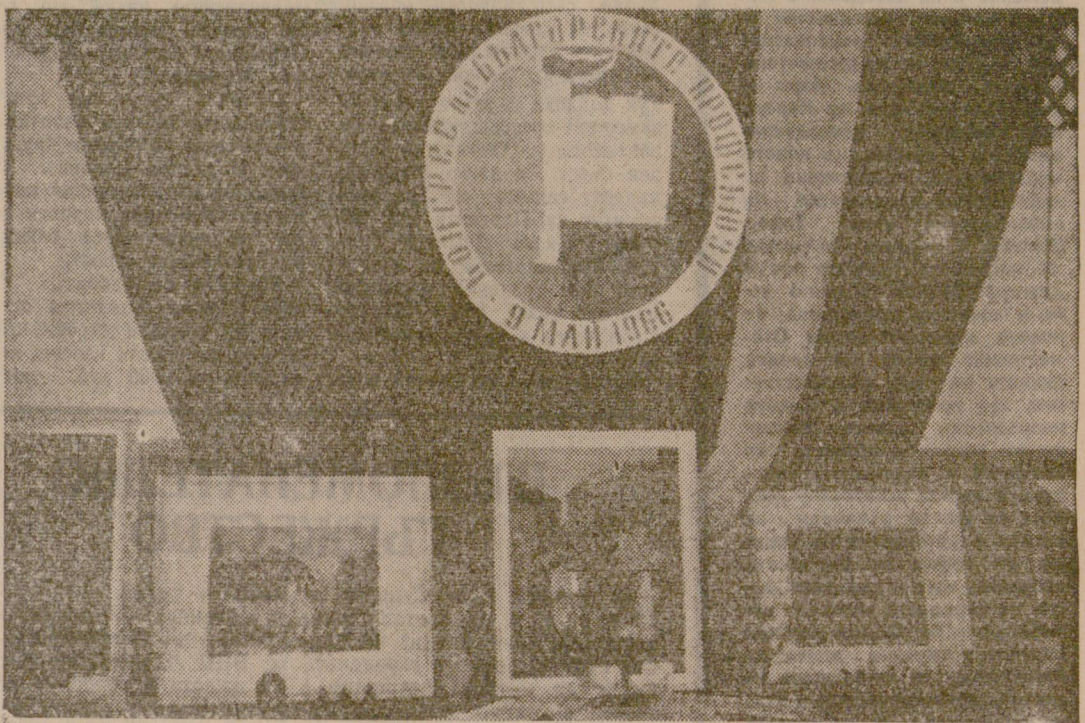
Редовно се търси от предприятия и учреждения кръжъкът по художествено слово.

С всяка изминала година дейността на дома се изпълва с посъдържателен културен живот.

ИВ. ПИШКОВ

директор на Профсъюзния дом на културата във В. Търново

ИЗЛОЖБА НА САМОДЕЙЦИ

В сряда в един от салоните на Профсъюзния дом на културата във Велико Търново бе открита изложба на работнически самодейци от окръга.

Изложбата над 100 произведения в изобразително изкуство — акварели, интарзии, скулптури — предмети, изработени от дърво и гипс,

говорят за явни творчески възможности, за една зряла самодейна работа.

Интерес будят интарзиите на Симеон Витанов и Христо Борисов, акварелите на Христо Гайчев, и трилата от мебелното предприятие „Победа“ в града, картините на Здравко Димитров от Велико-търновския стройрайон, на

инж. Денев от Научната база за топлоуви насаждения в Свищов, на Николай Мичев, Иван Марков и др.

Изложбата е уредена от Окръжния съвет на профсъюзите и е посветена на предстоящия VI профсъюзен конгрес.

Ив. Маринов

С любовта на колектива

В ЦЕНТЪРА на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица има една сграда, която с нищо не привлича вниманието. Но надникнеш ли вътре, ще усетиш топлината на заводската радиоуредба, която, не може да се отрече, е дело и на говорителките Пипева и бивните хора, учи на правда и Градинарова. Тук може да се чувеш „Трибуна на партийния секретар“. „Един ден в цеха“. „За всеки по нещо“. „В светлината на Майския пленум“ и др. Въведен е и „Заводски радиовестник“, има спортни вести. Но... толям в заводът и трудно може да се обхване всичко от неговото ежедневие. Затова пък има сътрудници, като Розка Добрева, инж. Георгиев, инж. Митев, Иван Тодоров, Янко Вълчев...

Библиотеката в завода е една, но външният има 19 библиотеки по бригади и цехове, обслужващи на обществени началници. И не само за книгите се има какво да се разказва, защото тук, и в Бонбонената фабрика, и в ТЕЦ, и в Спиртната фабрика, винаги има за какво да се говори — от хубаво похубаво да се чуе. Започне ли кампанията на Захарната фабрика, радиоуредбата е като

участник в нея. Тя подема нови рубрики, с които мобилизира трудовите хора, призовава ги към още по-големи дела. Не една и две са инициативите на заводската радиоуредба, която, не може да се отрече, е дело и на говорителките Пипева и бивните хора, учи на правда и Градинарова. Тук може да се чувеш „Трибуна на партийния секретар“. „Един ден в цеха“. „За всеки по нещо“. „В светлината на Майския пленум“ и др. Въведен е и „Заводски радиовестник“, има спортни вести. Но... толям в заводът и трудно може да се обхване всичко от неговото ежедневие. Затова пък има сътрудници, като Розка Добрева, инж. Георгиев, инж. Митев, Иван Тодоров, Янко Вълчев...

Библиотеката в завода е една, но външният има 19 библиотеки по бригади и цехове, обслужващи на обществени началници. И не само за книгите се има какво да се разказва, защото тук, и в Бонбонената фабрика, и в ТЕЦ, и в Спиртната фабрика, винаги има за какво да се говори — от хубаво похубаво да се чуе. Започне ли кампанията на Захарната фабрика, радиоуредбата е като

участник в нея. Тя подема нови рубрики, с които мобилизира трудовите хора, призовава ги към още по-големи дела. Не една и две са инициативите на заводската радиоуредба, която, не може да се отрече, е дело и на говорителките Пипева и бивните хора, учи на правда и Градинарова. Тук може да се чувеш „Трибуна на партийния секретар“. „Един ден в цеха“. „За всеки по нещо“. „В светлината на Майския пленум“ и др. Въведен е и „Заводски радиовестник“, има спортни вести. Но... толям в заводът и трудно може да се обхване всичко от неговото ежедневие. Затова пък има сътрудници, като Розка Добрева, инж. Георгиев, инж. Митев, Иван Тодоров, Янко Вълчев...

Може ли да се говори за Дома на културата без художествената и театралната самодейност? Нали те са гордостта не само на завода, но и на града и окръгът? В колко фестивали те са излизали с първите! Естрадно-сатиричният състав получи високото звание лауреат на Втория републикански фестивал. До такива успехи се стига само с труд и много безсъпни нощи. Не случайно и ръководители, и работници считат самодейността за важно звено. Разгърнато на широк фронт, то приобиди вид на движение. Много концерти и програми изнасят заводските самодейци в завода и извън него.

Какво ли може да даде един такъв театрален колектив, мислех си някоя, когато гледах разлепени афиши за представенията на „Хан Татар“. А навсякъде салоните бяха пълни и навсякъде хората излизаха от спектакъла доволни. Личи си, че не напрасно са били усилията на самодейците, особено на Матвеев, Тронко, Радулов, Вълчев, Романова, Димитрова. И не само това са усехите! В Бонбонената фабрика много често се чуват звучни песни на женския битов хор. Женската вокална група е вече състав с традиции, младежният танцов състав носи радост и очарование. Най-малкият състав е мъжката вокална група за възрожденски и партизански песни. Този състав е и най-голямата грижа на директора на Културния дом Ганчо Михов. Не само него ръководи той.

Всички колективи чанат и полуват неговата помощ. И, може би, не че е пресилено, ако се каже, че на този скромен човек, отдал себе си на музиката, не му тежи да организира, да учи и направлява самодейците. И дейността му не е само в завода, а и на други места. Той помага и се радва на това, че песните на самодейците се слушат в захлас.

Благородни дела в служба на трудовите хора върши Културният дом при завода, дела, които се виждат и чувствуват. Безкрайна е радостта и признателността към тези, които не смятат за загубено време вечерите на репетиции. И за всички това самодейните имат самообича на колектива — моралната награда, която е по-силна от всичко.

Благородни дела в служба на трудовите хора върши Културният дом при завода, дела, които се виждат и чувствуват. Безкрайна е радостта и признателността към тези, които не смятат за загубено време вечерите на репетиции. И за всички това самодейните имат самообича на колектива — моралната награда, която е по-силна от всичко.

Благородни дела в служба на трудовите хора върши Културният дом при завода, дела, които се виждат и чувствуват. Безкрайна е радостта и признателността към тези, които не смятат за загубено време вечерите на репетиции. И за всички това самодейните имат самообича на колектива — моралната награда, която е по-силна от всичко.

Благородни дела в служба на трудовите хора върши Културният дом при завода, дела, които се виждат и чувствуват. Безкрайна е радостта и признателността към тези, които не смятат за загубено време вечерите на репетиции. И за всички това самодейните имат самообича на колектива — моралната награда, която е по-силна от всичко.

Николай БОЖКОВ
от Обществения редакция на в. „Ворба“ в Горна Оряховица

ЧЕСТНИ ПОСТЪПКИ

СЛЪНЧЕВ СЛЕДОВЕД. За водската сирена известия края на работния ден. Всички се отправят към рейсовата спирка. Едва се побираме в колата. И... едва в къщи разбрах, че часовникът ми го няма на ръката.

Загубила съм го, но къде? Голяма беше радостта ми, когато след 10 дни узнах, че е намерен и предаден на органите на Народната милиция. Намерил го железничарят Велю Мянков и го предал на шофьора на кола ВТ 26—40 Петко Николов.

От сърце благодарна на съзнателните граждани, които дават ху-

бав пример на нови хора, достойни за нашето социалистическо общество.

Я. Цонева

ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец

ОТ ДЪЛГИ ГОДИНИ ме измъчваше херния, която най-после ме прикова на легло от болки. Наложих се да потърся лекарска помощ. Нямам думи да благодаря на д-р Ангелов и сестра Димитрова от Градската болница в Павликени, които направиха всичко, за да възвърнат здравето ми.

С. Чешмеджиев

с. Патреш

В ГЕРОИЧНАТА ЛЕТОПИС на Априлското въстание Бяла черква заема достойно място. Тя отблъсна сто и трима безстрашни юнаци, с легендарни образи и лъчезарни имена, които презряха смъртта в борбата за жадуваната свобода. На сборния пункт в село Мусина ги доведе даскал Киро Петров — Бачо Киро. През тъмната пролетна нощ на април 1876 година четата от близо 200 момци поема пътя към Балкана. Те тръгват да се съединят с ония отъжд Стара планина, които първи развиха байрака. Поп Харитон ги води. Поп Харитон, монахът-бунтовник от Мъглижкия и Преображенския манастир, буйният скитник из добруджанските полета. Петър Пармаков е подвойводата. Бачо Киро от Бяла черква — душата на четата. В славната епопея в Дряновския манастир героите обезсмъртиха имената и делото си и преминаха в легендите.

Признателните потомци от Бяла черква свято тажат подвига на великата саможертва на героите-априлци. За предстоящото чествуване

90 ГОДИНИ ОТ АПРИЛСКОТО ВЪСТАНИЕ

БЕЛОЧЕРКОВЦИ СЕ СТЫГАТ

на славната 90-годишнина от безсмъртната епопея те трескаво се подготвят. Отсега се чувствуват оживление, прави се всичко възможно за най-тържествено отпразнуване.

Инициативите на организационния комитет дейно се подпомагат от всички белочерковци. Претворяват се редица мероприятия, чиято единствена цел е достойната почит на великото дело и засилване патриотична на трудещите се и младежта от целия район. В предстоящите дни в организационните на Отечествения фронт, в предприятията и училищата се организират събрания с подходяща ли

тературно-музикална програма. На тях присъствуватите се запознават с Априлското въстание и с дейността на местните революционери. Предвиждат се походи по стъпките на априлци, посещение на исторически места и паметници, на затвора-музей във Велико Търново, факелни шествия, зария-митинг, физкултурни игри, мото-поход.

На околните съборчествувание в село Мусина белочерковци ще участвуват масово. В представителната група на Бяла черква ще бъдат включени 103, облечени в въстанически дрехи и въоръжени „четници“. Вишовградчани ще облекат с

Продавам ГОРЕН ЕТАЖ с опразване. „Поборническа“ 68, Велико Търново.

ДАП — КЛОН ВЕЛИКО ТЪРНОВО

СЪОБЩАВА,

че от 1 март 1966 година извършва ремонт и зарежда всички видове акумулатори на частни лица, предприятия, ТКЗС и учреждения.

5-4

ПРОФЕСИОНАЛНО ТЕХНИЧЕСКО УЧИЛИЩЕ
ПО ОБЩЕСТВЕНО ХРАНЕНЕ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

известява на интересуващите се,

че през април тази година се насрочва редовна и последна сесия по наредба 804 на МВТ за изпити на работниците от общественото хранене.

В срок до 1 април кандидатите следва да подадат молба до директора на училището, придружена със следните документи:

1. Документ за трудов стаж — съответно като общ работник в кухня или като помощник-готвач;
2. Документ за завършено основно образование.

1-1 От Дирекцията на училището

БОРБА Споря С ПОРТ Споря

БЪЛГАРИ И КУБИНЦИ СИ ПОДЕЛИХА ПОБЕДАТА

Пратеници от Острова на свободата са скъпи гости на физкултурниците от нашия окръг. При нас са група състезатели по борба от далечна Куба. Те прелетяха огромното разстояние, за да дойдат при българските си приятели, да почерпят от богатия им международен опит, успешно да се подготвят за предстоящите Централно-американски игри в столицата на Пуерто Рико — Сан Хуан. В състава на гости-те личат имената на шампионите на Куба Мигел Тачин, Хавиел Кампос, Кастор Гомес и др.

Снощи във Велико Търново се състоя приятелска среща между националния отбор на Куба по борба, свободен стил, и отбора на „Етър“ (треньор Г. Станев).

Стигните зрители, между

Отново на футболните терени

ДЪЛГООЧАКВАНИТЕ ДНИ ДОЙДОХА! Семафорът бе вдигнат и за мачовете от пролетния полусезон за първенство на Северната „Б“ РФГ. На много места се състояха и футболни състезания за първенство на „А“ и „Б“ окръжните футболни групи. Пред старта са и футболните от зона „Янтра“. Започна футболната надпревара за все по-успешно представяне в предстоящите спортни двубои.

НАШИТЕ ОТБОРИ В „Б“ РФГ УСПЕШЕН СТАРТ

МНОГО ЛЮБИТЕЛИ на футбола, от които 1500 гости от Попово, с нетърпение очакваха двубоя „Локомотив“ — „Стамбо Костов“. Вияло в подслена инициатива, протече първата част на мача. Докато поповци нападаха по-често, но в отекателен шаблон, домакините атакуваха по-бързо и опасно. Това позволи на Божилков (9 — Л) в 7-та и на Кушев (11 — Л) в 43-та

ТАБЛИЦА Северна „Б“ РФГ

РЕЗУЛТАТИ:

„Локомотив“ (ГО) — „Ст. Костов“ 3:0, „Етър“ — „Левски“ 1:0, „Септември“ — „Бенковски“ 3:0, „Добруджа“ — „Локомотив“ (Мз) 3:0, „Ветанска“ — „Локомотив“ (Рс) 1:0, „Волов“ — „Гигант“ 0:0, „Чавдар“ — „Кърпачев“ 1:0, „Спартак“ — „Чардафон-Орловец“ 0:0.

Класиране

1. „Септември“	39:13	26
2. „Добруджа“	24:8	24
3. „Етър“	22:16	20
4. „Локомотив“ (ГО)	21:15	20
5. „Волов“	18:18	19
6. „Миньор“	22:22	19
7. „Бенковски“	20:17	18
8. „Световица“	19:22	17
9. „Чавдар“	22:26	17
10. „Кърпачев“	23:22	15
11. „Спартак“	20:21	15
12. „Локомотив“ (Рс)	25:21	14
13. „Локомотив“ (Мз)	19:23	14
14. „Гигант“	14:22	13
15. „Левски“	14:28	12
16. „Чард-Орловец“	17:23	11
17. „Ст. Костов“	10:33	10

ТАБЛИЦА „Б“ окръжна група

РЕЗУЛТАТИ ОТ XVII КРЪГ:

ВФСИ — Моравя 2:1, Драгоново — Златарица 3:1, П. Сеновец — Патреш 3:1, Драгомирово — Самоводене 1:1, Бяла черква — Леденик 2:0, Карайсен — Страница 3:0, Първомайци — Ресен 3:2.
--

Класиране

1. ВФСИ — Свищев	17	43:14	25
2. Левски — Кар.	17	41:17	22
3. Левски — Ресен	17	42:28	20
4. Цв. Цанков — М.	17	28:16	20
5. В. Киро — В. черк.	17	36:31	19
6. В. Мавр — Самов.	17	23:18	19
7. Янтра — Драган.	17	23:24	17
8. Гагарин — Пъль.	17	30:32	16
9. Етър — Лед.	17	19:21	14
10. Пробив — Ов. мог.	17	24:19	13
11. Ч. знаме — Пат.	17	20:32	13
12. Левски — Страж.	17	21:33	11
13. Волов — Злат.	17	14:39	10
14. Спартак — П. С.	17	28:45	10
15. Август — Драг.	17	15:38	7

ПОХОДНИЦИ

Три дни по партизанските пътеки. Три дни по пътя на освободителите. Два маршрута, организирани от Окръжния съвет на Българския туристически съюз и Окръжния комитет на Отечествения фронт във Велико Търново, в които участваха групи от по 30 души, представители

ДЪРЖАВЕН ДЪРВООБРАБОТВАЩ ЗАВОД „ДИМИТЪР БЛАГОЕВ“, ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ТЪРСИ

10 души мъже за работници в шперплатовото производство.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“

СЪСТЕЗАВА СЕ СПОРТНАТА МЛАДОСТ

В Павликени се състоя окръжното първенство по земни и уредна гимнастика за пионери и пионерки и първенство на окръга по тенис на маса за юноши и девойки.

Като най-добри гимнастици се показаха пионерите от у-ще „Секеларевиц“ (Свищев). След тях се нареждаха у-ще „Д. Благоев“ (Велико Търново) и „Отец Паисий“ (Горна Оряховица).

При пионерките първото място заеха представителките на у-ще „Н. Катранов“ (Св), следвани от „П. Р. Славейков“ (ВТ) и трето основно у-ще в Горна Оряховица.

Оспорвано преминаха състезанията и по спортната младост. Много добре подготвени се явиха съставите на „Академик“ (Св.), „Етър“ (ВТ) и „Локомотив“ (ГО). Други отбори не участваха. Нима в Лясковец, Елена, Полски Тръмбеш няма гимнастички? Домакините въобще не представиха отбори, нито се бяха погрижили да съобщят, че ще има съ-

Етърци победиха

СРЕЩАТА „ЕТЪР“ — „ЛЕВСКИ“ основателно будеше оправдан интерес. Двубоят започна бурно, с устреми слезания към двете врати. Течеше третата минута. Т. Маринов (7—Е) се освободи и умело подаде на Матея (6—Е). Той мигновено намери Марков (11—Е), който с отменен шут провери топката под напрезната греда — 1:0 за „Етър“.

Голът не смути гостите. Те предприеха няколко организирани атаки, които се развиваха в отбраната на етърци. Особено упорит се показа Бейков (2—Е). Домакините постепенно овладяха терена. Отлични прояви продължаваше да има тандема Чакъров — Марков. Като добър шуфър се прояви и Матея. Със стръв към гола се впуснаше и Т. Маринов, но в критичните моменти пропускаше. Чакъров отпрати остър удар с глава, но Маринов (1—Е) бе сигурен. Голово положение проигра и Пенев (7—Л). Пред самия край на полувремето Хараламбиев (10—Е) би силно, но... в ръ-

103)

— Нямам нито име, нито фамилия име.
— А прякорът ви?
— „Въртележката“, — каза Аурбаум и се оплака: — Предполагам, че докогато при мене съставът е женски ще даваме прякори по имената на цветя, но командването не одобри.

Курсантката по прякор „Спидата“, заради която той дойде тук, Вайс реши да посети сам, без съпровождани.

Показаха му стаята, където я държяха затворена.

На кушетката седеше тънчка девойка в дълга, много широка за нея рокля. Малко, бледно личице, тъмни, една виещи се къси коси, още не успели да пораснат след лагеря, Подхуляла голяма уста, хлъзгали очи, височка, тънка шия. Ръцете на китките бяха бинтовани. Тя беше така слабинка, тънчка и лека, че матракт на кушетката не потъваше под нея.

Поках вежливо се представи и обясни целта на своята визита. Тя мълчаливо го изслуша и каза:

— Лъжете.
— Вие можете сами да се убедите: виновниците ще бъдат най-строго наказани.
— Ще видим.
— Ще разрешите ли да по-

сидна? — И Вайс се оглушна на кушетката.

Девойката скочи, хвърли се към вратата, блесна я. Вратата се разтвори.

— Може би, по-добре ще е да побеседваме не тук? — Вайс също стана.

— Аз не желая да беседвам с вас!

— Тогава ще наречем това друго име. Вие ще ми дадете някои показания, които са необходими като формалност, макар и всичко да ми е ясно.

Тя запита, озлобено усмихвайки се:

— А ако всичко ви е ясно, защо съм ви нужна аз?

— Може ли да узная вашето име?

— Аз имам прякор — „Спидата“.

— Моля, вашето име,

— Вие сами знаете, какво по-сле. Нали съм дала подпис... Сега можете да ми заповядвате какво ви е угодно.

Очите на девойката потъмняха, погаснаха.

Вайс каза разко:

— Фройдлайм, имам основание курсантката с прякор „Въртележката“, напомни: е оная, която си е обгорила лицето с ютия, а да подозирам в скриване на своите истински убеждения. Трябва да я изпитам обратно в наказателния блок в Равенсбрук.

— Какво говорите! — обрече се Олга. — Тя... Тя е истинска контрареволуционерка и поклонничка на фюрера! — лицето на девойката изразяваше отчаяние и тревога.

— Вие убедени ли сте в това?

— Да-да, напълно! — горешо заяви Олга.

— Вашето свидетелство за нас е толкова авторитетно, че в такъв случай аз ще отменя запобедата на капитан Аурбаум.

Виждайки, че лицето на Олга се проясни, той веднага запита:

— А тази е проскубаните веди, коужхарката?

— Сволот!

— Извинете, не разбирам тази дума.

Със светещи очи, кривейки устни, с някаква коварна усмивка Олга съобщи:

— Тази особа не може да ви внушава доверие.

— Благодаря ви. — Вайс стана, тръгна токове, наведе в поклон глава. Гледайки изпод вежди, бързо запита: — Вашият баща е полковник, нали? Начал-

ник шаб на армия, репресиран от Съветите?

Девойката, задъхвайки се, кимна. Вените й на врата се издуха.

Поках каза:

— Бъдете, моля, внимателни към мене толкова-колкото аз към вас. — Усмивна се: — Имам такава сложна мисия. Руската девойка е загадъчна славянска душа.

Олга нерешително запита:

— Но вие сте от гестапо?

— За съжаление, — каза Вайс, — нямам чест. Както ви доложих, аз съм подофицер от абвера. — Позабави. — Но това е нещо родствено.

— Защо казахте това?

— За да сме наясно.

Вайс отиде да търси Аурбаум, за да й даде заповед за обекта на Олга. Но Аурбаум, оказва се, сама го търсеше и не сама, а съпроводена от полковник Сорокин и двама войници от РОА.

Тя се хвърли към Вайс, молейки да я спаси, да я окаже милостордието.

Полковникът като отстраня капитан Аурбаум, доложи на Вайс, с труд преодолявайки задъхването, че вече е подложил на наказание с бой разжалвания лейтенант Нюрка и курсантката, която й оказвала съдействие в историята с унтершарфюрера от СС.

А сега пристигнала нарочна заповед от РОА за разжалване на капитан Аурбаум в редник.

Аурбаум запита скръбно: умолявайки гледайки Вайс:

— Какво можете да ме посъветвате?

Вайс каза студено:

— Бих желал да ви задам още няколко въпроса.

— О, моля ви се. Аз съм на вашите услуги, — жалко се усмихна Аурбаум.

Устните й трепереха.

Като останаха с капитана от РОА насаме, Вайс запита:

— Доколкото изясних, вие сте действували по прякото указание на сътрудника от „шаба Вали“ господин Хаген, нали?

Аурбаум само закива в отговор. Равнлнувана и потресена, тя още не се владееше.

— Ако това е така и вие можете да потвърдите всичко писмено, вашата вина се облекчава.

— Аз съм готова да напиша още тази минута всичко, което ми кажете.

— Аз нищо не ви казвам. Аз само ви питам: така ли е това или не? Ако е така, бъдете любезна логически да изложите всичко на книга.

— О, аз така се вълнувам! Но, независимо от своето състояние, Аурбаум доста разумно и отстъпително написа донос срещу Хаген.

Скривайки документа в джоба

на китела си. Вайс предупреди капитан Аурбаум:

— Очакваше ви най-сурово на казание. Но вие ми направихте толкова благоприятно впечатление, че аз съетох за възможно да се ограничи с чисто предупредителни мерки. При условие или, по-точно, при гаранция... — Запита: — Какви гаранции мога да имам от ваша страна?

— О, аз вече казах: каквито ви са удобни! — Аурбаум, като се усмихна предано, вдигна ръце, за да поправи косите си.

— Е, захвърлете това! — прекъсна я Вайс. Наведе се: — Вие ще ми дадете сега писмено потвърждение за това... — Поках за минута се замисли.

— Да допуснем, че полковник Сорокин ви е предлагал да работите за съветското разузнаване...

— Тогаз паша на всичко е спокобен, на всичко! — горешо заяви Аурбаум.

— Тогава пишете. Може и съсем кратко.

И чак когато Вайс скри втория документ редом с първия, Аурбаум запита:

— Но защо ви е това?

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „В. Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор 24-58; Зам. гл. редактор 25-28; отдели „Партиен живот и пропаганда“ и „Низов печат и дописници“ 25-27; отдели „Селскостопански“ и „Култура, бит, хумор и сатира“ 23-08; отдели „Икономически“ 31-25; Счетоводство 63-79; кинелария и фотосътрудник 24-59; коректори и печурен редактор 24-89.

Филиално полиграфическо предприятие „Димитър Вайденов“ — Велико Търново